

Το κείμενο αυτό αποτελεί απλώς εργαλείο τεκμηρίωσης και δεν έχει καμία νομική ισχύ. Τα θεσμικά όργανα της Ένωσης δεν φέρουν καμία ευθύνη για το περιεχόμενό του. Τα αυθεντικά κείμενα των σχετικών πράξεων, συμπεριλαμβανομένων των προοιμίων τους, είναι εκείνα που δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και είναι διαθέσιμα στο EUR-Lex. Αυτά τα επίσημα κείμενα είναι άμεσα προσβάσιμα μέσω των συνδέσμων που περιέχονται στο παρόν έγγραφο

► **B** ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2018/841 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 30ής Μαΐου 2018

σχετικά με τη συμπερίληψη των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και των απορροφήσεων από δραστηριότητες χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας στο πλαίσιο για το κλίμα και την ενέργεια έως το 2030, καθώς και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 και της απόφασης (ΕΕ) αριθ. 529/2013/ΕΕ

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(ΕΕ L 156 της 19.6.2018, σ. 1)

Τροποποιείται από:

Επίσημη Εφημερίδα

αριθ. σελίδα ημερομηνία

► **M1** Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2021/268 της Επιτροπής της 28ης Οκτωβρίου 2020 L 60 21 22.2.2021

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2018/841 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 30ής Μαΐου 2018

σχετικά με τη συμπερίληψη των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και των απορροφήσεων από δραστηριότητες χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας στο πλαίσιο για το κλίμα και την ενέργεια έως το 2030, καθώς και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 και της απόφασης (ΕΕ) αριθ. 529/2013/ΕΕ

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Ο παρών κανονισμός καθορίζει τις δεσμεύσεις των κρατών μελών σχετικά με τον τομέα της χρήσης γης, της αλλαγής χρήσης γης και της δασοπονίας (land use, land use change and forestry - «LULUCF»), οι οποίες συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων της συμφωνίας του Παρισιού και του στόχου της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου για την περίοδο από το 2021 έως το 2030. Ο παρών κανονισμός παραθέτει επίσης τους κανόνες για τη λογιστική καταγραφή των εκπομπών και των απορροφήσεων από τον τομέα LULUCF και τον έλεγχο της συμμόρφωσης των κρατών μελών με τις εν λόγω δεσμεύσεις.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός καλύπτει τις εκπομπές και τις απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι τμήμα Α, που αναφέρονται σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 και οι οποίες λαμβάνουν χώρα σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης στις επικράτειες των κρατών μελών:

α) Κατά την περίοδο από το 2021 έως το 2025 και από το 2026 έως το 2030:

i) «δασωμένες εκτάσεις»: εκτάσεις γης που είχαν δηλωθεί ως καλλιεργήσιμες εκτάσεις, χορτολιβαδικές εκτάσεις, υγροβιότοποι, οικισμοί ή εκτάσεις άλλης χρήσης, και έχουν μετατραπεί σε δασικές εκτάσεις,

ii) «αποφυλωμένες εκτάσεις»: εκτάσεις γης που είχαν δηλωθεί ως δασικές εκτάσεις και έχουν μετατραπεί σε καλλιεργήσιμες εκτάσεις, χορτολιβαδικές εκτάσεις, υγροβιότοπους, οικισμούς ή εκτάσεις άλλης χρήσης,

iii) «διαχειριζόμενες καλλιεργήσιμες εκτάσεις»:

— εκτάσεις γης που είχαν δηλωθεί ως καλλιεργήσιμες εκτάσεις που παραμένουν καλλιεργήσιμες εκτάσεις,

— χορτολιβαδικές εκτάσεις, υγροβιότοποι, οικισμοί ή άλλες εκτάσεις που έχουν μετατραπεί σε καλλιεργήσιμες εκτάσεις ή

— καλλιεργήσιμες εκτάσεις που έχουν μετατραπεί σε υγροβιότοπους, οικισμούς ή άλλες εκτάσεις,

▼B

- iv) «διαχειριζόμενες χορτολιβαδικές εκτάσεις»:
- εκτάσεις γης που είχαν δηλωθεί ως χορτολιβαδικές εκτάσεις και παραμένουν χορτολιβαδικές εκτάσεις,
 - καλλιεργήσιμες εκτάσεις, υγροβιότοποι, οικισμοί ή άλλες εκτάσεις που έχουν μετατραπεί σε χορτολιβαδικές εκτάσεις ή
 - χορτολιβαδικές εκτάσεις που έχουν μετατραπεί σε υγροβιότοπους, οικισμούς και άλλες εκτάσεις,
- v) «διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις»: εκτάσεις γης που είχαν δηλωθεί ως δασικές εκτάσεις και παραμένουν δασικές εκτάσεις.
- β) Από το 2026: «διαχειριζόμενοι υγροβιότοποι»: εκτάσεις γης που είχαν δηλωθεί ως:
- υγροβιότοποι και παραμένουν υγροβιότοποι,
 - οικισμοί ή άλλες εκτάσεις γης που έχουν μετατραπεί σε υγροβιότοπους ή
 - υγροβιότοποι που έχουν μετατραπεί σε οικισμούς ή άλλες εκτάσεις.

2. Κατά την περίοδο από το 2021 έως το 2025, ένα κράτος μέλος δύναται να συμπεριλάβει στο πεδίο της δέσμευσής του δυνάμει του άρθρου 4 του παρόντος κανονισμού τις εκπομπές και τις απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου που απαριθμούνται στο παράρτημα I τμήμα Α του παρόντος κανονισμού, όπως αναφέρονται σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013, και που λαμβάνουν χώρα στην κατηγορία λογιστικής καταγραφής γης των διαχειριζόμενων υγροβιότοπων της επικράτειάς του. Ο παρών κανονισμός ισχύει επίσης για τέτοιου είδους εκπομπές και απορροφήσεις που συμπεριλήφθηκαν από κράτος μέλος.

3. Όταν ένα κράτος μέλος προτίθεται, δυνάμει της παραγράφου 2, να συμπεριλάβει τους διαχειριζόμενους υγροβιότοπους στο πεδίο της δέσμευσής του, το γνωστοποιεί στην Επιτροπή έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020.

4. Εφόσον είναι απαραίτητο με βάση την κτηθείσα πείρα από την εφαρμογή της βελτίωσης των κατευθυντήριων γραμμών της IPCC, η Επιτροπή μπορεί να υποβάλει προτάσεις για την αναβολή της υποχρεωτικής λογιστικής καταγραφής των διαχειριζόμενων υγροβιότοπων για πρόσθετη περίοδο πέντε ετών.

*Άρθρο 3***Ορισμοί**

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:
- 1) «καταβόθρα»: κάθε διεργασία, δραστηριότητα ή μηχανισμός που απορροφά από την ατμόσφαιρα αέριο θερμοκηπίου, αερόλυμα ή πρόδρομη ουσία αερίου θερμοκηπίου·
 - 2) «πηγή»: κάθε διεργασία, δραστηριότητα ή μηχανισμός που ελευθερώνει στην ατμόσφαιρα αέριο θερμοκηπίου, αερόλυμα ή πρόδρομη ουσία αερίου θερμοκηπίου·

▼ **B**

- 3) «δεξαμενή άνθρακα»: το σύνολο ή μέρος βιογεωχημικού στοιχείου ή συστήματος που βρίσκεται στην επικράτεια κράτους μέλους και εντός του οποίου αποθηκεύεται άνθρακας, κάθε πρόδρομη ουσία αερίου θερμοκηπίου που περιέχει άνθρακα ή κάθε αέριο θερμοκηπίου που περιέχει άνθρακα·
- 4) «απόθεμα άνθρακα»: η μάζα άνθρακα που είναι αποθηκευμένη σε δεξαμενή άνθρακα·
- 5) «προϊόν υλοτομίας»: κάθε προϊόν υλοτομίας που εξέρχεται από τόπο υλοτομίας·
- 6) «δάσος»: χερσαία έκταση οριζόμενη με βάση τις ελάχιστες τιμές μεγέθους έκτασης, συγκόμωσης ή ισοδύναμου ξυλαποθέματος και δυναμικού ύψους των δέντρων κατά την ωριμότητα στο σημείο ανάπτυξης των δέντρων, όπως προσδιορίζονται για κάθε κράτος μέλος στο παράρτημα II. Στα δάση περιλαμβάνονται εκτάσεις με δέντρα, συμπεριλαμβανομένων ομάδων νεαρών, φυσικά αναπτυσσόμενων δέντρων ή φυτειών που δεν έχουν ακόμη φθάσει τις ελάχιστες τιμές συγκόμωσης ή ισοδύναμου ξυλαποθέματος ή το προαναφερόμενο ελάχιστο ύψος που προβλέπονται στο παράρτημα II, συμπεριλαμβανομένης κάθε έκτασης που κανονικά αποτελεί τμήμα δασικής έκτασης, αλλά, λόγω ανθρώπινης παρέμβασης, όπως η υλοτομία, ή φυσικών αιτιών δεν καλύπτεται προσωρινά από δέντρα, αναμένεται όμως να μετατραπεί εκ νέου σε δάσος·
- 7) «επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων»: εκτίμηση, που εκφράζεται σε τόνους ισοδυνάμου CO₂ ετησίως, του μέσου όρου των ετήσιων καθαρών εκπομπών ή απορροφήσεων από τις διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις στην επικράτεια κράτους μέλους, τις περιόδους από το 2021 έως το 2025 και από το 2026 έως το 2030, βάσει των κριτηρίων που τίθενται στον παρόντα κανονισμό·
- 8) «χρόνος υποδιπλασιασμού»: ο αριθμός των ετών που χρειάζονται για να μειωθεί στο ήμισυ η αρχική τιμή της ποσότητας άνθρακα που αποθηκεύεται σε μια κατηγορία προϊόντων υλοτομίας·
- 9) «φυσική διαταραχή» ή «φυσικές διαταραχές»: συμβάντα ή περιστάσεις που δεν οφείλονται στον άνθρωπο, προκαλούν σημαντικές εκπομπές σε δάση και εκφεύγουν του ελέγχου του οικείου κράτους μέλους, υπό την προϋπόθεση ότι το κράτος μέλος αδυνατεί αντικειμενικά να περιορίσει σημαντικά την επίδραση των συμβάντων ή των περιστάσεων στις εκπομπές, ακόμη και μετά την επέλευσή τους·
- 10) «στιγμαία οξειδωση»: η λογιστική μέθοδος στην οποία χρησιμοποιείται η παραδοχή ότι το σύνολο της ποσότητας άνθρακα που είναι αποθηκευμένη σε προϊόντα υλοτομίας ελευθερώνεται στην ατμόσφαιρα τη χρονική στιγμή της υλοτόμησης.

2. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 16, προκειμένου να τροποποιεί ή να απαλείφει τους ορισμούς της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου ή να προσθέτει νέους ορισμούς, προκειμένου να προσαρμόζει την εν λόγω παράγραφο στις επιστημονικές εξελίξεις ή την τεχνική πρόοδο και να διασφαλίζει τη συνοχή μεταξύ των εν λόγω ορισμών και τυχόν μεταβολών των σχετικών ορισμών με τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC όπως εγκρίθηκαν από τη διάσκεψη των μερών της UNFCCC ή τη διάσκεψη των μερών συνερχόμενη ως Συνεδρίαση των μερών της συμφωνίας του Παρισιού.

Άρθρο 4

Λεσμεύσεις

Για την περίοδο από το 2021 έως το 2025 και από το 2026 έως το 2030, λαμβανομένων υπόψη των δυνατοτήτων ευελιξίας που προβλέπονται στα άρθρα 12 και 13, κάθε κράτος μέλος μεριμνά ώστε οι εκπομπές να μην υπερβαίνουν τις απορροφήσεις, οι οποίες υπολογίζονται ως το άθροισμα των συνολικών εκπομπών και των συνολικών απορροφήσεων στην επικράτεια του σε όλες τις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης που αναφέρονται στο άρθρο 2, όπως καταγράφονται λογιστικά σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 5

Γενικοί λογιστικοί κανόνες

1. Κάθε κράτος μέλος καταρτίζει και τηρεί λογαριασμούς στους οποίους καταγράφονται επακριβώς οι εκπομπές και οι απορροφήσεις που προκύπτουν από τις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης που αναφέρονται στο άρθρο 2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι λογαριασμοί τους και τα λοιπά δεδομένα που παρέχονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού να είναι ακριβή, πλήρη, συνεπή, συγκρίσιμα και διαφανή. Τα κράτη μέλη επισημαίνουν τις εκπομπές με θετικό πρόσημο (+) και τις απορροφήσεις με αρνητικό πρόσημο (-).

2. Τα κράτη μέλη αποφεύγουν κάθε ενδεχόμενο διπλής καταγραφής εκπομπών ή απορροφήσεων, ιδίως μεριμνώντας ώστε οι εκπομπές και οι απορροφήσεις να μην καταγράφονται λογιστικά σε περισσότερες από μία κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης.

3. Όταν μεταβάλλεται η χρήση γης, τα κράτη μέλη αλλάζουν 20 χρόνια μετά την ημερομηνία της εν λόγω μεταβολής, την κατηγοριοποίηση των δασικών εκτάσεων, καλλιεργήσιμων εκτάσεων, χορτολιβαδικών εκτάσεων, υδροβιότοπων, οικισμών και άλλων εκτάσεων από τον οικείο τύπο γης που μετατράπηκε σε άλλο τύπο γης στην κατηγορία των εκτάσεων αυτών που παραμένουν εκτάσεις του ίδιου τύπου.

4. Τα κράτη μέλη περιλαμβάνουν στους λογαριασμούς τους για κάθε κατηγορία λογιστικής καταγραφής γης κάθε μεταβολή του αποθέματος άνθρακα από τις δεξαμενές άνθρακα που απαριθμούνται στο παράρτημα I τμήμα Β. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν να μη συμπεριλάβουν στους λογαριασμούς τους τις μεταβολές των αποθεμάτων άνθρακα για τις δεξαμενές άνθρακα υπό την προϋπόθεση ότι η δεξαμενή άνθρακα δεν αποτελεί πηγή. Ωστόσο, η εν λόγω επιλογή μη συμπερίληψης των μεταβολών αποθεμάτων άνθρακα στους λογαριασμούς δεν εφαρμόζεται σχετικά με τις δεξαμενές άνθρακα της υπέργειας βιομάζας, του νεκρού ξύλου και των προϊόντων υλοτομίας, στην κατηγορία λογιστικής καταγραφής γης των διαχειριζόμενων δασικών εκτάσεων.

5. Τα κράτη μέλη τηρούν πλήρες και ακριβές αρχείο όλων των δεδομένων που χρησιμοποιήθηκαν για την κατάρτιση των λογαριασμών τους.

6. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 16 για την τροποποίηση του παραρτήματος I προκειμένου να αποτυπώνονται οι αλλαγές στις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC όπως εγκρίθηκαν από τη διάσκεψη των μερών της UNFCCC ή τη διάσκεψη των μερών συνεργόμενη ως Συνεδρίαση των μερών της συμφωνίας του Παρισιού.

Άρθρο 6

Λογιστική καταγραφή των δασωμένων και των αποψιλωμένων εκτάσεων

1. Τα κράτη μέλη καταγράφουν λογιστικά τις εκπομπές και τις απορροφήσεις από δασωμένες εκτάσεις γης και αποψιλωμένες εκτάσεις, ως συνολικές εκπομπές και συνολικές απορροφήσεις για κάθε έτος κατά τις περιόδους από το 2021 έως το 2025 και από το 2026 έως το 2030.

2. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 5 παράγραφος 3, όταν η χρήση γης μετατρέπεται από καλλιεργήσιμη έκταση, χορτολιβαδική έκταση, υγροβιότοπο, οικισμούς ή άλλες εκτάσεις σε δασική έκταση, ένα κράτος μέλος μπορεί να αλλάξει την κατηγοριοποίηση τέτοιας γης από γη που μετατράπηκε σε δασική έκταση σε «δασική έκταση που εξακολουθεί να είναι δασική» 30 έτη έπειτα από την ημερομηνία της εν λόγω μετατροπής, αν τούτο δικαιολογείται δεόντως με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC.

3. Στους υπολογισμούς για τις εκπομπές και τις απορροφήσεις σε δασωμένες και αποψιλωμένες εκτάσεις γης, κάθε κράτος μέλος καθορίζει τη δασική έκταση χρησιμοποιώντας τις παραμέτρους που καθορίζονται στο παράρτημα II.

Άρθρο 7

Λογιστική καταγραφή των διαχειριζόμενων καλλιεργήσιμων εκτάσεων, των διαχειριζόμενων χορτολιβαδικών εκτάσεων και των διαχειριζόμενων υγροβιότοπων

1. Κάθε κράτος μέλος καταγράφει λογιστικά τις εκπομπές και τις απορροφήσεις από τις διαχειριζόμενες καλλιεργήσιμες εκτάσεις ως εκπομπές και απορροφήσεις κατά τις περιόδους από το 2021 έως το 2025 και από το 2026 έως το 2030, μείον την τιμή που προκύπτει πολλαπλασιάζοντας επί πέντε τις μέσες ετήσιες εκπομπές και απορροφήσεις του κράτους μέλους που προκύπτουν από τις διαχειριζόμενες καλλιεργήσιμες εκτάσεις κατά την περίοδο βάσης από το 2005 έως το 2009.

2. Κάθε κράτος μέλος καταγράφει λογιστικά τις εκπομπές και τις απορροφήσεις από τις διαχειριζόμενες χορτολιβαδικές εκτάσεις ως εκπομπές και απορροφήσεις κατά τις περιόδους από το 2021 έως το 2025 και από το 2026 έως το 2030, μείον την τιμή που προκύπτει πολλαπλασιάζοντας επί πέντε τις μέσες ετήσιες εκπομπές και απορροφήσεις του κράτους μέλους που προκύπτουν από τις διαχειριζόμενες χορτολιβαδικές εκτάσεις κατά την περίοδο βάσης από το 2005 έως το 2009.

3. Κατά την περίοδο από το 2021 έως το 2025, κάθε κράτος μέλος που, δυνάμει του άρθρου 2 παράγραφος 2, συμπεριλαμβάνει τους διαχειριζόμενους υγροβιότοπους στο πεδίο των δεσμεύσεών του και όλα τα κράτη μέλη, κατά την περίοδο από το 2026 έως το 2030, καταγράφουν λογιστικά τις εκπομπές και τις απορροφήσεις από τους διαχειριζόμενους υγροβιότοπους ως εκπομπές και απορροφήσεις κατά τις αντίστοιχες περιόδους, μείον την τιμή που προκύπτει πολλαπλασιάζοντας επί πέντε τις μέσες ετήσιες εκπομπές και απορροφήσεις του κράτους μέλους που προκύπτουν από τους διαχειριζόμενους υγροβιότοπους κατά την περίοδο βάσης από το 2005 έως το 2009.

▼ B

4. Κατά την περίοδο από το 2021 έως το 2025, τα κράτη μέλη που, δυνάμει του άρθρου 2 παράγραφος 2, επέλεξαν να μη συμπεριλάβουν τους διαχειριζόμενους υγροβιότοπους στο πεδίο εφαρμογής των δεσμεύσεων τους, αναφέρουν παρ' όλα αυτά στην Επιτροπή τις εκπομπές και τις απορροφήσεις από τη χρήση γης που είχαν δηλωθεί ως:

- α) υγροβιότοποι που παραμένουν υγροβιότοποι,
- β) οικισμοί ή άλλες εκτάσεις που έχουν μετατραπεί σε υγροβιότοπους ή
- γ) υγροβιότοποι που έχουν μετατραπεί σε οικισμούς ή άλλες εκτάσεις.

*Άρθρο 8***Λογιστική καταγραφή διαχειριζόμενων δασικών εκτάσεων**

1. Κάθε κράτος μέλος καταγράφει λογιστικά τις εκπομπές και τις απορροφήσεις από τις διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις ως εκπομπές και απορροφήσεις κατά τις περιόδους από το 2021 έως το 2025 και από το 2026 έως το 2030, μείον την τιμή που προκύπτει πολλαπλασιάζοντας επί πέντε το επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων του οικείου κράτους μέλους.

2. Όταν το αποτέλεσμα του υπολογισμού που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου είναι αρνητικό σε σχέση με το επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων ενός κράτους μέλους, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος θα πρέπει να περιλαμβάνει στους λογαριασμούς διαχειριζόμενων δασικών εκτάσεων συνολικές καθαρές απορροφήσεις που δεν υπερβαίνουν το ισοδύναμο του 3,5 % των εκπομπών του συγκεκριμένου κράτους μέλους κατά το έτος ή την περίοδο βάσης του, όπως ορίζεται στο παράρτημα III, πολλαπλασιασμένο επί πέντε. Οι καθαρές απορροφήσεις από τις δεξαμενές άνθρακα του νεκρού ξύλου και των προϊόντων υλοτομίας, εκτός της κατηγορίας του χαρτιού που αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο α), στην κατηγορία λογιστικής καταγραφής γης των διαχειριζόμενων δασικών εκτάσεων, δεν υπόκεινται σε αυτόν τον περιορισμό.

3. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή το εθνικό τους σχέδιο λογιστικής καταγραφής δασικών εκτάσεων που περιλαμβάνει προτεινόμενο επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων έως τις 31 Δεκεμβρίου 2018 για την περίοδο από το 2021 έως το 2025 και έως τις 30 Ιουνίου 2023 για την περίοδο από το 2026 έως το 2030. Το εθνικό σχέδιο λογιστικής καταγραφής δασικών εκτάσεων περιέχει όλα τα στοιχεία που απαριθμούνται στο παράρτημα IV τμήμα Β και δημοσιοποιείται, μεταξύ άλλων στο διαδίκτυο.

4. Τα κράτη μέλη καθορίζουν το εθνικό τους επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων με βάση τα κριτήρια που καθορίζονται στο παράρτημα IV τμήμα Α. Για την Κροατία, το επίπεδο αναφοράς της των δασικών εκτάσεων μπορεί επίσης να λαμβάνει υπόψη, πέραν των κριτηρίων που ορίζονται στο παράρτημα IV τμήμα Α, την κατοχή του εδάφους της και τις περιστάσεις κατά τον πόλεμο και μετά τη λήξη του που είχαν αντίκτυπο στη διαχείριση των δασών στη διάρκεια της περιόδου αναφοράς.

5. Το επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων βασίζεται στη συνέχιση της πρακτικής βιώσιμης διαχείρισης των δασών, όπως τεκμηριώνεται την περίοδο από το 2000 έως το 2009 λαμβάνοντας υπόψη για τα εθνικά δάση τα δυναμικά χαρακτηριστικά τους που σχετίζονται με την ηλικία τους, χρησιμοποιώντας τα βέλτιστα διαθέσιμα δεδομένα.

▼ B

Τα επίπεδα αναφοράς δασικών εκτάσεων, όπως καθορίζονται σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο, λαμβάνουν υπόψη τον μελλοντικό αντίκτυπο των δυναμικών χαρακτηριστικών που σχετίζονται με την ηλικία των δασών προκειμένου να μην περιοριστεί αδικαιολόγητα η ένταση διαχείρισης των δασών ως βασικό στοιχείο της πρακτικής βιώσιμης διαχείρισης των δασών, με στόχο τη διατήρηση ή την ενίσχυση των καταβροθρών άνθρακα σε βάθος χρόνου.

Τα κράτη μέλη επιδεικνύουν συνέπεια μεταξύ των μεθόδων και των δεδομένων που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό του προτεινόμενου επιπέδου αναφοράς δασικών εκτάσεων στο εθνικό σχέδιο λογιστικής καταγραφής δασικών εκτάσεων και εκείνων που χρησιμοποιούνται για την υποβολή εκθέσεων για τις διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις.

6. Η Επιτροπή, έπειτα από διαβούλευση με εμπειρογνώμονες που ορίζονται από τα κράτη μέλη, προβαίνει σε τεχνική αξιολόγηση των εθνικών σχεδίων λογιστικής καταγραφής δασικών εκτάσεων που υποβάλλονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου με σκοπό την αξιολόγηση του βαθμού στον οποίο τα προτεινόμενα επίπεδα αναφοράς δασικών εκτάσεων έχουν προσδιοριστεί σύμφωνα με τις αρχές και τις απαιτήσεις που ορίζονται στις παραγράφους 4 και 5 του παρόντος άρθρου και στο άρθρο 5 παράγραφος 1. Επιπλέον, η Επιτροπή διαβουλεύεται με τα ενδιαφερόμενα μέρη και την κοινωνία των πολιτών. Η Επιτροπή δημοσιεύει σύνοψη των εργασιών που πραγματοποιήθηκαν, συμπεριλαμβανομένων των απόψεων που διατυπώνουν οι εμπειρογνώμονες οι οποίοι διορίζονται από τα κράτη μέλη, και των σχετικών συμπερασμάτων.

Η Επιτροπή διατυπώνει, όπου είναι απαραίτητο, τεχνικές συστάσεις προς τα κράτη μέλη που αποτυπώνουν τα συμπεράσματα της τεχνικής αξιολόγησης με σκοπό να διευκολύνει την τεχνική αναθεώρηση των προτεινόμενων επιπέδων αναφοράς δασικών εκτάσεων. Η Επιτροπή δημοσιεύει τις εν λόγω τεχνικές συστάσεις.

7. Όταν είναι αναγκαίο με βάση τις τεχνικές αξιολογήσεις και, κατά περίπτωση, τις τεχνικές συστάσεις, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν τα αναθεωρημένα προτεινόμενα επίπεδα αναφοράς δασικών εκτάσεων στην Επιτροπή έως τις 31 Δεκεμβρίου 2019 για την περίοδο από το 2021 έως το 2025 και έως τις 30 Ιουνίου 2024 για την περίοδο από το 2026 έως το 2030. Η Επιτροπή δημοσιεύει τα προτεινόμενα επίπεδα αναφοράς δασικών εκτάσεων που διαβιβάζουν σε αυτήν τα κράτη μέλη.

8. Με βάση τα προτεινόμενα επίπεδα αναφοράς δασικών εκτάσεων που υποβάλλουν τα κράτη μέλη, την τεχνική αξιολόγηση που πραγματοποιείται σύμφωνα με την παράγραφο 6 του παρόντος άρθρου και, κατά περίπτωση, το αναθεωρημένο προτεινόμενο επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων που υποβάλλεται βάσει της παραγράφου 7 του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 16 για την τροποποίηση του παραρτήματος IV ώστε να καθοριστούν τα επίπεδα αναφοράς δασικών εκτάσεων που πρέπει να εφαρμοστούν από τα κράτη μέλη για τις περιόδους από το 2021 έως το 2025 και από το 2026 έως το 2030.

▼ B

9. Εάν κράτος μέλος δεν υποβάλει επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων στην Επιτροπή μέχρι τις ημερομηνίες που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου και, κατά περίπτωση, στην παράγραφο 7 του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 16 για την τροποποίηση του παραρτήματος IV ώστε να καθοριστεί το επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων που πρέπει να εφαρμοστεί από το εν λόγω κράτος μέλος για την περίοδο από το 2021 έως το 2025 ή από το 2026 έως το 2030, με βάση τυχόν τεχνική αξιολόγηση που πραγματοποιείται σύμφωνα με την παράγραφο 6 του παρόντος άρθρου.

10. Οι κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που αναφέρονται στις παραγράφους 8 και 9 εκδίδονται έως τις 31 Οκτωβρίου 2020 για την περίοδο από το 2021 έως το 2025 και έως τις 30 Απριλίου 2025 για την περίοδο από το 2026 έως το 2030.

11. Προκειμένου να διασφαλιστεί η συνέπεια κατά την παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη, όπου χρειάζεται, υποβάλλουν στην Επιτροπή τεχνικές διορθώσεις που δεν απαιτούν τροποποιήσεις των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που εκδίδονται δυνάμει της παραγράφου 8 ή 9 του παρόντος άρθρου μέχρι τις ημερομηνίες που αναφέρονται στο άρθρο 14 παράγραφος 1.

*Άρθρο 9***Λογιστική καταγραφή των προϊόντων υλοτομίας**

1. Στους λογαριασμούς που προβλέπονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 και στο άρθρο 8 παράγραφος 1, σχετικά με τα προϊόντα υλοτομίας, τα κράτη μέλη κατ' καταγράφουν τις εκπομπές και τις απορροφήσεις που προκύπτουν από μεταβολές της δεξαμενής άνθρακα των προϊόντων υλοτομίας που εμπίπτουν στις ακόλουθες κατηγορίες, με τη χρήση της συνάρτησης διάσπασης πρώτης τάξεως, τις μεθοδολογίες και τις προκαθορισμένες τιμές χρόνου υποδιπλασιασμού που καθορίζονται στο παράρτημα V:

α) χαρτί·

β) ξυλόφυλλα·

γ) πριστή ξυλεία.

2. Η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 16 για την τροποποίηση της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου και του παραρτήματος V, προσθέτοντας νέες κατηγορίες προϊόντων υλοτομίας με επίδραση δέσμευσης του άνθρακα, με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC όπως εγκρίθηκαν από τη διάσκεψη των μερών της UNFCCC ή τη διάσκεψη των μερών συνεργώμενη ως Συνεδρίαση των μερών της συμφωνίας του Παρισιού, και διασφαλίζοντας την περιβαλλοντική ακεραιότητα.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να προσδιορίζουν τα προϊόντα υλικών ξυλείας, μεταξύ άλλων φλοιούς, που εμπίπτουν στο πλαίσιο των υφιστάμενων και νέων κατηγοριών που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, αντίστοιχα, με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC όπως εγκρίθηκαν από τη διάσκεψη των μερών της UNFCCC ή τη διάσκεψη των μερών συνεργώμενη ως Συνεδρίαση των μερών της συμφωνίας του Παρισιού, με την προϋπόθεση ότι τα διαθέσιμα δεδομένα είναι διαφανή και επαληθεύσιμα.

Άρθρο 10

Λογιστική καταγραφή των φυσικών διαταραχών

1. Στο τέλος της κάθε περιόδου από το 2021 έως το 2025 και από το 2026 έως το 2030, τα κράτη μέλη δύνανται να εξαιρούν από τους λογαριασμούς τους που αφορούν δασωμένες εκτάσεις και διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις, τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου που οφείλονται σε φυσικές διαταραχές και οι οποίες υπερβαίνουν τις μέσες εκπομπές που προκλήθηκαν από φυσικές διαταραχές κατά την περίοδο από το 2001 έως το 2020, εξαιρουμένων των έκτροπων στατιστικών τιμών («βασικού επιπέδου»). Το εν λόγω βασικό επίπεδο υπολογίζεται σύμφωνα με το παρόν άρθρο και το παράρτημα VI.

2. Σε περίπτωση που ένα κράτος μέλος εφαρμόζει τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 1:

α) υποβάλλει στην Επιτροπή πληροφορίες σχετικά με το βασικό επίπεδο για τις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και σχετικά με τα δεδομένα και τις μεθοδολογίες που χρησιμοποιούνται σύμφωνα με το παράρτημα VI και

β) εξαιρεί από τη λογιστική καταγραφή έως το 2030 όλες τις επακόλουθες απορροφήσεις για τις εκτάσεις που επλήγησαν από φυσικές διαταραχές.

3. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 16 για την τροποποίηση του παραρτήματος VI προκειμένου να αναθεωρήσει τις απαιτήσεις μεθοδολογίας και παροχής πληροφοριών του παραρτήματος αυτού ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι αλλαγές στις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC όπως εγκρίθηκαν από τη διάσκεψη των μερών της UNFCCC ή τη διάσκεψη των μερών συνερχόμενη ως Συνεδρίαση των μερών της συμφωνίας του Παρισιού.

Άρθρο 11

Ευελξία

1. Τα κράτη μέλη δύνανται να χρησιμοποιήσουν:

α) τη γενική ευελξία που ορίζεται στο άρθρο 12 και

β) προκειμένου να συμμορφωθούν με τη δέσμευση του άρθρου 4, την ευελξία σχετικά με διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις που ορίζεται στο άρθρο 13.

2. Εάν κράτος μέλος δεν συμμορφώνεται προς τις απαιτήσεις παρακολούθησης που προβλέπονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο δα) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013, ο κεντρικός διαχειριστής που έχει οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 20 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ («κεντρικός διαχειριστής») απαγορεύει προσωρινά στο εν λόγω κράτος μέλος τη μεταφορά ή την αποταμίευση κατ' εφαρμογή του άρθρου 12 παράγραφοι 2 και 3 του παρόντος κανονισμού ή τη χρήση της ευελξίας σχετικά με διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις του άρθρου 13 του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 12

Γενική ευελιξία

1. Όταν οι συνολικές εκπομπές υπερβαίνουν τις συνολικές απορροφήσεις σε ένα κράτος μέλος και αυτό το κράτος μέλος έχει επιλέξει να χρησιμοποιήσει τις δυνατότητες ευελιξίας του και έχει ζητήσει να διαγράψει τα ετήσια δικαιώματα εκπομπής δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842, αυτή η ποσότητα των διαγραφέντων ετήσιων δικαιωμάτων εκπομπής λαμβάνεται υπόψη κατά την αξιολόγηση της συμμόρφωσης του κράτους μέλους προς τη δέσμευσή του δυνάμει του άρθρου 4 του παρόντος κανονισμού.

2. Στον βαθμό που οι συνολικές απορροφήσεις υπερβαίνουν τις συνολικές εκπομπές σε κράτος μέλος και κατόπιν αφαίρεσης της τυχόν ποσότητας που λαμβάνεται υπόψη σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842, το κράτος μέλος δύναται να μεταφέρει την υπολειπόμενη ποσότητα απορροφήσεων σε κάποιο άλλο κράτος μέλος. Η μεταφερόμενη ποσότητα λαμβάνεται υπόψη κατά την αξιολόγηση της συμμόρφωσης του κράτους μέλους υποδοχής προς τη δέσμευσή του δυνάμει του άρθρου 4 του παρόντος κανονισμού.

3. Στον βαθμό που οι συνολικές απορροφήσεις υπερβαίνουν τις συνολικές εκπομπές σε κράτος μέλος κατά την περίοδο από το 2021 έως το 2025 και κατόπιν αφαίρεσης της τυχόν ποσότητας που λαμβάνεται υπόψη σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842 ή που μεταφέρεται σε άλλο κράτος μέλος κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, το κράτος μέλος δύναται να αποταμιεύσει την υπολειπόμενη ποσότητα απορροφήσεων για την περίοδο από το 2026 έως το 2030.

4. Προκειμένου να αποφεύγεται η διπλή καταγραφή, η ποσότητα των καθαρών απορροφήσεων που έχουν ληφθεί υπόψη σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842 αφαιρείται από την ποσότητα του συγκεκριμένου κράτους μέλους που είναι διαθέσιμη για μεταφορά σε άλλο κράτος μέλος ή για αποταμίευση, κατ' εφαρμογή των παραγράφων 2 και 3 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 13

Ευελιξία σχετικά με διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις

1. Όταν σε ένα κράτος μέλος οι συνολικές εκπομπές υπερβαίνουν τις συνολικές απορροφήσεις στις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης που αναφέρονται στο άρθρο 2, όπως καταγράφονται λογιστικά σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, το εν λόγω κράτος μέλος δύναται να χρησιμοποιήσει τις δυνατότητες ευελιξίας που ορίζονται στο παρόν άρθρο σχετικά με διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις προκειμένου να συμμορφωθεί με το άρθρο 4.

2. Όταν το αποτέλεσμα του υπολογισμού που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 είναι θετικός αριθμός, το οικείο κράτος μέλος δικαιούται να αντισταθμίσει τις εν λόγω εκπομπές εάν:

α) το κράτος μέλος έχει περιλάβει, στη στρατηγική που έχει υποβάλει σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013, εν εξελίξει ή σχεδιαζόμενα συγκεκριμένα μέτρα που διασφαλίζουν τη διατήρηση ή βελτίωση, κατά περίπτωση, δασικών καταβοθρών και δεξαμενών και

▼ B

β) οι συνολικές εκπομπές εντός της Ένωσης να μην υπερβαίνουν τις συνολικές απορροφήσεις στις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης που αναφέρονται στο άρθρο 2 του παρόντος κανονισμού για την περίοδο κατά την οποία το κράτος μέλος προτίθεται να κάνει χρήση της αντιστάθμισης. Κατά την αξιολόγηση του κατά πόσον οι συνολικές εκπομπές εντός της Ένωσης υπερβαίνουν τις συνολικές απορροφήσεις, η Επιτροπή διασφαλίζει ότι αποφεύγεται από τα κράτη μέλη η διπλή καταγραφή, ιδίως κατά την άσκηση των δυνατοτήτων ευελιξίας που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό και τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/842.

3. Όσον αφορά το ποσό της αντιστάθμισης, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος μπορεί να επωφεληθεί της αντιστάθμισης μόνον:

α) για καταβόθρες που καταγράφονται λογιστικά ως εκπομπές σε σχέση με το επίπεδο αναφοράς των δασικών εκτάσεών του και

β) έως το μέγιστο ποσό αντιστάθμισης για το εν λόγω κράτος μέλος που ορίζεται στο παράρτημα VII για την περίοδο από το 2021 έως το 2030.

4. Η Φινλανδία μπορεί να αντισταθμίσει μέχρι και 10 εκατομμύρια τόνους εκπομπών ισοδυνάμου CO₂ υπό την προϋπόθεση ότι πληροί τους όρους που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχεία α) και β).

*Άρθρο 14***Έλεγχος συμμόρφωσης**

1. Έως τις 15 Μαρτίου 2027 για την περίοδο από το 2021 έως το 2025 και έως τις 15 Μαρτίου 2032 για την περίοδο από το 2026 έως το 2030, τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή έκθεση συμμόρφωσης που περιέχει το ισοζύγιο των συνολικών εκπομπών και των συνολικών απορροφήσεων για την αντίστοιχη περίοδο για καθεμία από τις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης που ορίζονται στο άρθρο 2, εφαρμόζοντας λογιστικούς κανόνες που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.

Η εν λόγω έκθεση περιέχει επιπλέον, κατά περίπτωση, λεπτομέρειες σχετικά με την πρόθεση χρήσης των δυνατοτήτων ευελιξίας που αναφέρονται στο άρθρο 11 και τα σχετικά ποσά ή με τη χρήση αυτών των δυνατοτήτων ευελιξίας και των σχετικών ποσών.

2. Η Επιτροπή προβαίνει σε ενδελεχή εξέταση των εκθέσεων συμμόρφωσης που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου για τους σκοπούς της αξιολόγησης της συμμόρφωσης με το άρθρο 4.

3. Η Επιτροπή προετοιμάζει έκθεση το 2027, για την περίοδο από το 2021 έως το 2025, και το 2032, για την περίοδο από το 2026 έως το 2030, σχετικά με τις συνολικές εκπομπές και τις συνολικές απορροφήσεις αερίων του θερμοκηπίου στην Ένωση, για καθεμία από τις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης που αναφέρονται στο άρθρο 2, υπολογίζόμενων ως οι συνολικές εκπομπές και οι συνολικές απορροφήσεις που αναφέρθηκαν για την περίοδο μείον την τιμή που προκύπτει πολλαπλασιάζοντας επί πέντε τις μέσες ετήσιες εκπομπές και απορροφήσεις της Ένωσης που αναφέρθηκαν για την περίοδο από το 2000 έως το 2009.

▼ B

4. Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος επικουρεί την Επιτροπή κατά την εφαρμογή του πλαισίου παρακολούθησης και συμμόρφωσης που προβλέπεται στο παρόν άρθρο, σύμφωνα με το ετήσιο πρόγραμμα εργασίας του.

*Άρθρο 15***Μητρώο**

1. Η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 16 του παρόντος κανονισμού για τη συμπλήρωση του παρόντος κανονισμού προκειμένου να ορίσει κανόνες για την καταγραφή των ποσοτήτων των εκπομπών και απορροφήσεων για κάθε κατηγορία λογιστικής καταγραφής γης σε κάθε κράτος μέλος, και προκειμένου να διασφαλίζεται ότι η λογιστική καταγραφή που διενεργείται σε σχέση με την άσκηση των δυνατοτήτων ευελιξίας σύμφωνα με τα άρθρα 12 και 13 του παρόντος κανονισμού μέσω του ενωσιακού μητρώου που θεσπίστηκε κατ' εφαρμογή του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 είναι ορθή.

2. Ο κεντρικός διαχειριστής πραγματοποιεί αυτοματοποιημένο έλεγχο κάθε συναλλαγής στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού και, εφόσον απαιτείται, απαγορεύει συναλλαγές, για να διασφαλίζει ότι δεν σημειώνονται παρατυπίες.

3. Το κοινό έχει πρόσβαση στις πληροφορίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2.

*Άρθρο 16***Άσκηση της εξουσιοδότησης**

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.

2. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 3 παράγραφος 2, στο άρθρο 5 παράγραφος 6, στο άρθρο 8 παράγραφοι 8 και 9, στο άρθρο 9 παράγραφος 2, στο άρθρο 10 παράγραφος 3 και στο άρθρο 15 παράγραφος 1 εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή για περίοδο πέντε ετών από τις 9 Ιουλίου 2018. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση σχετικά με τις εξουσίες που της έχουν ανατεθεί το αργότερο εννέα μήνες πριν από τη λήξη της περιόδου των πέντε ετών. Η εξουσιοδότηση ανανεώνεται σιωπηρά για περιόδους ίδιας διάρκειας, εκτός αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο προβάλουν αντιρρήσεις το αργότερο εντός τριών μηνών πριν από τη λήξη κάθε περιόδου.

3. Η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 2, στο άρθρο 5 παράγραφος 6, στο άρθρο 8 παράγραφοι 8 και 9, στο άρθρο 9 παράγραφος 2, στο άρθρο 10 παράγραφος 3 και στο άρθρο 15 παράγραφος 1 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτή. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη.

4. Πριν από την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή διεξάγει διαβουλεύσεις με εμπειρογνώμονες που ορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις αρχές της διοργανικής συμφωνίας της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου.

5. Μόλις εκδώσει μια κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

▼ B

6. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 3 παράγραφος 2, του άρθρου 5 παράγραφος 6, του άρθρου 8 παράγραφοι 8 και 9, του άρθρου 9 παράγραφος 2, του άρθρου 10 παράγραφος 3 και του άρθρου 15 παράγραφος 1 τίθεται σε ισχύ εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός δύο μηνών από την ημέρα που η πράξη κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή αν, πριν λήξει αυτή η περίοδος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμοφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλλουν αντιρρήσεις. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

*Άρθρο 17***Επανεξέταση**

1. Ο παρών κανονισμός επανεξετάζεται τακτικά, λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, τις διεθνείς εξελίξεις και προσπάθειες που καταβλήθηκαν για την επίτευξη των μακροπρόθεσμων στόχων της συμφωνίας του Παρισιού.

Με βάση τα πορίσματα της έκθεσης που προετοιμάζεται σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 3 και τα αποτελέσματα της αξιολόγησης που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 2 στοιχείο β), η Επιτροπή υποβάλλει, όπου κρίνεται σκόπιμο, προτάσεις ώστε να εξασφαλιστεί ότι γίνεται σεβαστή η ακεραιότητα του συνολικού στόχου της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου έως το 2030 και η συμβολή του στην επίτευξη των στόχων της συμφωνίας του Παρισιού.

2. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο εντός έξι μηνών από κάθε παγκόσμιο απολογισμό που έχει συμφωνηθεί δυνάμει του άρθρου 14 της συμφωνίας του Παρισιού αναφορικά με τη λειτουργία του παρόντος κανονισμού, συμπεριλαμβανομένης κατά περίπτωση αξιολόγησης του αντίκτυπου των δυνατοτήτων ευελιξίας που αναφέρονται στο άρθρο 11, καθώς και τη συμβολή του παρόντος κανονισμού στον συνολικό στόχο της Ένωσης για μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου έως το 2030 και τη συμβολή του στην επίτευξη των στόχων της συμφωνίας του Παρισιού, ιδίως ως προς την ανάγκη για πρόσθετες πολιτικές και μέτρα της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένου πλαισίου για μετά το 2030, ενόψει των απαιτούμενων αυξήσεων στις μειώσεις και τις απορροφήσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου στην Ένωση, και υποβάλλει προτάσεις, εφόσον απαιτείται.

*Άρθρο 18***Τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013**

Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 525/2013 τροποποιείται ως εξής:

1) Στο άρθρο 7, η παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:

α) παρεμβάλλεται το ακόλουθο στοιχείο:

«δα) από το 2023, τις εκπομπές και τις απορροφήσεις τους που προβλέπονται από το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*) σύμφωνα με τις μεθοδολογίες που ορίζονται στο παράρτημα IIIα του παρόντος κανονισμού·

(*) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/841 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, σχετικά με τη συμπερίληψη των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και των απορροφήσεων από δραστηριότητες χρήσης γης, αλλαγής χρήσης γης και δασοπονίας στο πλαίσιο για το κλίμα και την ενέργεια έως το 2030, καθώς και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 και της απόφασης αριθ. 529/2013/ΕΕ (ΕΕ L 156 της 19.6.2018, σ. 1).»

▼ **B**

β) προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Ένα κράτος μέλος δύναται να ζητήσει να του χορηγηθεί παρέκκλιση από την Επιτροπή από το πρώτο εδάφιο στοιχείο δα) για να εφαρμόσει διαφορετική μεθοδολογία από αυτή που προβλέπεται στο παράρτημα IIIα, όταν η απαιτούμενη βελτίωση της μεθοδολογίας δεν δύναται να επιτευχθεί εγκαίρως, ώστε η βελτίωση να μπορεί να συμπεριληφθεί στην απογραφή των αερίων θερμοκηπίου για την περίοδο από το 2021 έως το 2030 ή όταν το κόστος βελτίωσης της μεθοδολογίας θα ήταν δυσανάλογα υψηλό σε σύγκριση με τα οφέλη από την εφαρμογή της εν λόγω μεθοδολογίας για τη βελτίωση της λογιστικής καταγραφής των εκπομπών και των απορροφήσεων λόγω της μικρής σημασίας των εκπομπών και απορροφήσεων από τις σχετικές δεξαμενές άνθρακα. Τα κράτη μέλη που επιθυμούν να επωφεληθούν από την παρούσα παρέκκλιση υποβάλλουν αιτιολογημένη αίτηση στην Επιτροπή έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020, όπου θα αναφέρουν το χρονικό σημείο υλοποίησης της προτεινόμενης μεθοδολογικής βελτίωσης, την εναλλακτική μεθοδολογία ή και τα δύο, και θα αξιολογούν τις δυνητικές επιπτώσεις στην ακρίβεια της λογιστικής καταγραφής. Η Επιτροπή δύναται να ζητήσει συμπληρωματικές πληροφορίες, οι οποίες θα πρέπει να υποβληθούν εντός συγκεκριμένου εύλογου διαστήματος. Όταν η Επιτροπή θεωρεί ότι η αίτηση είναι δικαιολογημένη, εγκρίνει τη ζητούμενη παρέκκλιση. Εάν η Επιτροπή απορρίψει την αίτηση, αιτιολογεί επαρκώς την απόφασή της.».

2) Στο άρθρο 13 παράγραφος 1 στοιχείο γ), προστίθεται το ακόλουθο σημείο:

«viii) από το 2023, πληροφορίες σχετικά με τις εθνικές πολιτικές και τα μέτρα που εφαρμόζονται προς την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 2018/841, καθώς και πληροφορίες για τις σχεδιαζόμενες πρόσθετες εθνικές πολιτικές και μέτρα που προβλέπονται με σκοπό τον περιορισμό των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου ή την ενίσχυση των καταβοθρών πέρα από τις δεσμεύσεις τους δυνάμει του εν λόγω κανονισμού.».

3) Στο άρθρο 14 παράγραφος 1, παρεμβάλλεται το ακόλουθο στοιχείο:

«βα) από το 2023, συνολικές προβλέψεις για τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου και χωριστές εκτιμήσεις για τις προβλεπόμενες εκπομπές και απορροφήσεις αερίων θερμοκηπίου που καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/841.».

4) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο παράρτημα:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IIIA

Μεθοδολογίες για την παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο δα)

Προσέγγιση 3: Δεδομένα μετατροπής χρήσης γης με γεωγραφικό προσδιορισμό σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC του 2006 για τις εθνικές απογραφές αερίων θερμοκηπίου.

Μεθοδολογία βαθμίδας 1 σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC του 2006 για τις εθνικές απογραφές αερίων θερμοκηπίου.

Για τις εκπομπές και τις απορροφήσεις για δεξαμενή άνθρακα που αντιπροσωπεύει τουλάχιστον το 25-30 % των εκπομπών ή απορροφήσεων σε κατηγορία πηγής ή καταβόθρας που χρήζει προτεραιότητας

▼ B

στο εθνικό σύστημα απογραφής ενός κράτους μέλους, επειδή η εκτίμησή της έχει σημαντική επίδραση στη συνολική απογραφή των αερίων θερμοκηπίου μιας χώρας αναφορικά με το απόλυτο επίπεδο εκπομπών και απορροφήσεων, την τάση των εκπομπών και των απορροφήσεων ή την αβεβαιότητα όσον αφορά τις εκπομπές και τις απορροφήσεις σε κατηγορίες χρήσης γης, μεθοδολογία τουλάχιστον βαθμίδας 2, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC του 2006 για τις εθνικές απογραφές αερίων θερμοκηπίου.

Τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται να εφαρμόζουν τη μεθοδολογία βαθμίδας 3, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC του 2006 για τις εθνικές απογραφές αερίων θερμοκηπίου.».

*Άρθρο 19***Τροποποίηση της απόφασης αριθ. 529/2013/ΕΕ**

Η απόφαση αριθ. 529/2013/ΕΕ τροποποιείται ως εξής

- 1) Στο άρθρο 3 παράγραφος 2, το πρώτο εδάφιο διαγράφεται.
- 2) Στο άρθρο 6, η παράγραφος 4 διαγράφεται.

*Άρθρο 20***Έναρξη ισχύος**

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΑΕΡΙΑ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΟΥ ΚΑΙ ΔΕΞΑΜΕΝΕΣ ΑΝΘΡΑΚΑ

A. Αέρια θερμοκηπίου όπως αναφέρονται στο άρθρο 2:

- α) διοξείδιο του άνθρακα (CO₂)
- β) μεθάνιο (CH₄)
- γ) υποξείδιο του αζώτου (N₂O).

Τα εν λόγω αέρια θερμοκηπίου εκφράζονται σε τόνους ισοδυνάμου CO₂ και καθορίζονται σύμφωνα τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 525/2013.

B. Δεξαμενές άνθρακα όπως αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 4:

- α) υπέργεια βιομάζα,
- β) υπόγεια βιομάζα,
- γ) στρωμνή,
- δ) νεκρό ξύλο,
- ε) οργανικός άνθρακας του εδάφους,
- στ) προϊόντα υλοτομίας στις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης των δασωμένων εκτάσεων και των διαχειριζόμενων δασικών εκτάσεων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΕΛΑΧΙΣΤΕΣ ΤΙΜΕΣ ΕΚΤΑΣΗΣ, ΣΥΓΚΟΜΩΣΗΣ ΚΑΙ ΥΨΟΥΣ ΔΕΝΔΡΩΝ ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ

Κράτος μέλος	Έκταση (ha)	Ποσοστό συγκόμωσης (%)	Ύψος δέντρων (μ)
Βέλγιο	0,5	20	5
Βουλγαρία	0,1	10	5
Τσεχική Δημοκρατία	0,05	30	2
Δανία	0,5	10	5
Γερμανία	0,1	10	5
Εσθονία	0,5	30	2
Ιρλανδία	0,1	20	5
Ελλάδα	0,3	25	2
Ισπανία	1,0	20	3
Γαλλία	0,5	10	5
Κροατία	0,1	10	2
Ιταλία	0,5	10	5
Κύπρος	0,3	10	5
Λετονία	0,1	20	5
Λιθουανία	0,1	30	5
Λουξεμβούργο	0,5	10	5
Ουγγαρία	0,5	30	5
Μάλτα	1,0	30	5
Ολλανδία	0,5	20	5
Αυστρία	0,05	30	2
Πολωνία	0,1	10	2
Πορτογαλία	1,0	10	5
Ρουμανία	0,25	10	5
Σλοβενία	0,25	30	2
Σλοβακία	0,3	20	5
Φινλανδία	0,5	10	5
Σουηδία	0,5	10	5
Ηνωμένο Βασίλειο	0,1	20	2

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΕΤΟΣ ΒΑΣΗΣ Ή ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΟΡΙΟΥ ΚΑΤ' ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 8 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2

Κράτος μέλος	Έτος βάσης/Περίοδος
Βέλγιο	1990
Βουλγαρία	1988
Τσεχική Δημοκρατία	1990
Δανία	1990
Γερμανία	1990
Εσθονία	1990
Ιρλανδία	1990
Ελλάδα	1990
Ισπανία	1990
Γαλλία	1990
Κροατία	1990
Ιταλία	1990
Κύπρος	1990
Λετονία	1990
Λιθουανία	1990
Λουξεμβούργο	1990
Ουγγαρία	1985-87
Μάλτα	1990
Ολλανδία	1990
Αυστρία	1990
Πολωνία	1988
Πορτογαλία	1990
Ρουμανία	1989
Σλοβενία	1986
Σλοβακία	1990
Φινλανδία	1990
Σουηδία	1990
Ηνωμένο Βασίλειο	1990

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΕΘΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗΣ ΔΑΣΙΚΩΝ ΕΚΤΑΣΕΩΝ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΤΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΔΑΣΙΚΩΝ ΕΚΤΑΣΕΩΝ ΕΝΟΣ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ

A. Κριτήρια και κατευθυντήριες γραμμές για τον καθορισμό των επιπέδων αναφοράς δασικών εκτάσεων

Το επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων κράτους μέλους καθορίζεται σύμφωνα με τα ακόλουθα κριτήρια:

- α) το επίπεδο αναφοράς είναι συνεπές με τον στόχο της επίτευξης ισορροπίας μεταξύ των ανθρωπογενών εκπομπών από πηγές και των απορροφήσεων από καταβόθρες αερίων θερμοκηπίου κατά το δεύτερο μισό αυτού του αιώνα, συμπεριλαμβανομένης της ενίσχυσης δυνητικών απορροφήσεων από γηράσκοντα δασικά αποθέματα, που, σε διαφορετική περίπτωση, ενδέχεται να εμφανίζουν σταδιακά φθίνουσες καταβόθρες·
- β) το επίπεδο αναφοράς διασφαλίζει τον αποκλεισμό της απλής παρουσίας αποθεμάτων άνθρακα από τη λογιστική καταγραφή·
- γ) το επίπεδο αναφοράς θα πρέπει να διασφαλίζει ένα άρτιο και αξιόπιστο λογιστικό σύστημα το οποίο εξασφαλίζει την κατάλληλη λογιστική καταγραφή των εκπομπών και των απορροφήσεων που προκύπτουν από τη χρήση βιομάζας·
- δ) το επίπεδο αναφοράς περιλαμβάνει τη δεξαμενή άνθρακα των προϊόντων υλοτομίας, παρέχοντας με αυτό τον τρόπο μια σύγκριση μεταξύ της παραδοχής στιγμιαίας οξειδωσης και της εφαρμογής της συνάρτησης διάσπασης πρώτης τάξεως και τιμών χρόνου υποδιπλασιασμού·
- ε) τεκμαίρεται ότι είναι σταθερή η σχέση μεταξύ της στερεής και της ενεργειακής χρήσης της δασικής βιομάζας με βάση τα στοιχεία για την περίοδο από το 2000 έως το 2009·
- στ) το επίπεδο αναφοράς θα πρέπει να είναι συνεπές με τον στόχο της συνεισφοράς στη διατήρηση της βιοποικιλότητας και τη βιώσιμη χρήση των φυτικών πόρων, όπως ορίζεται στη δασική στρατηγική της ΕΕ, τις εθνικές δασικές πολιτικές του εκάστοτε κράτους μέλους και τη στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα·
- ζ) το επίπεδο αναφοράς είναι συνεπές με τις εθνικές προβλέψεις για τις ανθρωπογενείς εκπομπές αερίων θερμοκηπίου από πηγές και τις απορροφήσεις από καταβόθρες που δηλώνονται βάσει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013·
- η) το επίπεδο αναφοράς είναι συνεπές με τις απογραφές αερίων θερμοκηπίου και τα σχετικά ιστορικά δεδομένα και βασίζονται σε διαφανή, πλήρη, συνεκτικά, συγκρίσιμα και ακριβή στοιχεία. Ειδικότερα, το υπόδειγμα που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό του επιπέδου αναφοράς είναι σε θέση να αναπαράγει τα ιστορικά δεδομένα από την εθνική απογραφή των αερίων θερμοκηπίου.

B. Στοιχεία του εθνικού σχεδίου λογιστικής καταγραφής δασικών εκτάσεων

Το εθνικό σχέδιο λογιστικής καταγραφής δασικών εκτάσεων που υποβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 8 περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) γενική περιγραφή του καθορισμού του επιπέδου αναφοράς δασικών εκτάσεων και περιγραφή του τρόπου με τον οποίο ελήφθησαν υπόψη τα κριτήρια του παρόντος κανονισμού·
- β) αναγνωριστικά στοιχεία των δεξαμενών άνθρακα και των αερίων θερμοκηπίου που έχουν περιληφθεί στο επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων, αιτιολόγηση για την τυχόν παράλειψη δεξαμενής άνθρακα από τον καθορισμό του επιπέδου αναφοράς δασικών εκτάσεων και απόδειξη της συνοχής μεταξύ των δεξαμενών που περιλαμβάνονται στο επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων·

▼ **B**

- γ) περιγραφή των προσεγγίσεων, μεθόδων και μοντέλων, συμπεριλαμβανομένων των ποσοτικών πληροφοριών, που χρησιμοποιούνται στον καθορισμό του επιπέδου αναφοράς δασικών εκτάσεων, σύμφωνα με την πλέον πρόσφατη υποβληθείσα έκθεση εθνικής απογραφής, και περιγραφή στοιχείων τεκμηρίωσης σχετικά με τις πρακτικές και την ένταση βιώσιμης διαχείρισης των δασών καθώς και εγκριθεισών εθνικών πολιτικών·
- δ) πληροφορίες σχετικά με τα ποσοστά συλλογής που αναμένεται να αναπτυχθούν υπό διαφορετικά σενάρια πολιτικής·
- ε) περιγραφή του τρόπου με τον οποίο ελήφθη υπόψη καθένα από τα ακόλουθα στοιχεία κατά τον καθορισμό του επιπέδου αναφοράς δασικών εκτάσεων:
- i) την έκταση δάσους υπό διαχείριση·
 - ii) εκπομπές και απορροφήσεις από δασικές εκτάσεις και προϊόντα υλοτομίας, όπως παρουσιάζονται στις απογραφές αερίων θερμοκηπίου, και σχετικά ιστορικά δεδομένα·
 - iii) χαρακτηριστικά των δασών, συμπεριλαμβανομένων δυναμικών χαρακτηριστικών που σχετίζονται με την ηλικία των δασών, των διαβαθμίσεων αύξησης, του περιόδου χρόνου και άλλων πληροφοριών σχετικά με τις συνήθειες δραστηριότητες διαχείρισης των δασών·
 - iv) ιστορικά και μελλοντικά ποσοστά συγκομιδής με διάκριση μεταξύ ενεργειακών και μη ενεργειακών χρήσεων.

▼ **M1**

Γ. Επίπεδα αναφοράς δασικών εκτάσεων που πρέπει να εφαρμοστούν από τα κράτη μέλη για την περίοδο από το 2021 έως το 2025

Κράτος μέλος	Επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων για την περίοδο από το 2021 έως το 2025 σε τόνους ισοδύναμου CO ₂ ετησίως
Βέλγιο	- 1 369 009
Βουλγαρία	- 5 105 986
Τσεχία	- 6 137 189
Δανία	+354 000
Γερμανία	- 34 366 906
Εσθονία	- 1 750 000
Ιρλανδία	+112 670
Ελλάδα	- 2 337 640
Ισπανία	- 32 833 000
Γαλλία	- 55 399 290
Κροατία	- 4 368 000
Ιταλία	- 19 656 100
Κύπρος	- 155 779
Λετονία	- 1 709 000
Λιθουανία	- 5 164 640

▼ M1

Κράτος μέλος	Επίπεδο αναφοράς δασικών εκτάσεων για την περίοδο από το 2021 έως το 2025 σε τόνους ισοδύναμου CO ₂ ετησίως
Λουξεμβούργο	– 426 000
Ουγγαρία	– 48 000
Μάλτα	-38
Ολλανδία	– 1 531 397
Αυστρία	– 4 533 000
Πολωνία	– 28 400 000
Πορτογαλία	– 11 165 000
Ρουμανία	– 24 068 200
Σλοβενία	– 3 270 200
Σλοβακία	– 4 827 630
Φινλανδία	– 29 386 695
Σουηδία	– 38 721 000
Ηνωμένο Βασίλειο	– 20 701 550

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΣΥΝΑΡΤΗΣΗ ΔΙΑΣΠΑΣΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ, ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΤΙΜΕΣ ΧΡΟΝΟΥ ΥΠΟΔΙΠΛΑΣΙΑΣΜΟΥ ΓΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΥΛΟΤΟΜΙΑΣ

Μεθοδολογικά ζητήματα

- Εάν δεν είναι δυνατόν να γίνει διάκριση μεταξύ των προϊόντων υλοτομίας στις κατηγορίες λογιστικής καταγραφής γης των δασωμένων εκτάσεων και των διαχειριζόμενων δασικών εκτάσεων, ένα κράτος μέλος μπορεί να επιλέξει να καταγράφει λογιστικά τα προϊόντα υλοτομίας με την παραδοχή ότι όλες οι εκπομπές και οι απορροφήσεις πραγματοποιούνται στις διαχειριζόμενες δασικές εκτάσεις.
- Τα προϊόντα υλοτομίας σε χώρους διάθεσης στερεών αποβλήτων και τα προϊόντα υλοτομίας που συγκομίζονται για ενεργειακούς σκοπούς καταγράφονται λογιστικά επί τη βάση της στιγμιαίας οξείδωσης.
- Τα εισαγόμενα προϊόντα υλοτομίας, ανεξάρτητα από την προέλευσή τους, δεν καταγράφονται λογιστικά από το κράτος μέλος εισαγωγής («προσέγγιση παραγωγής»).
- Για τα εξαγόμενα προϊόντα υλοτομίας, τα ειδικά ανά χώρα δεδομένα αναφέρονται στις ειδικές ανά χώρα τιμές χρόνου υποδιπλασιασμού και τη χρήση των προϊόντων υλοτομίας στη χώρα εισαγωγής.
- Οι ειδικές ανά χώρα τιμές χρόνου υποδιπλασιασμού για προϊόντα υλοτομίας που τίθενται σε κυκλοφορία στην αγορά της Ένωσης δεν θα πρέπει να αποκλίνουν από εκείνες που χρησιμοποιούνται από το κράτος μέλος εισαγωγής.
- Τα κράτη μέλη μπορούν, αποκλειστικά για λόγους ενημέρωσης, να περιλαμβάνουν στα στοιχεία που υποβάλλουν το ποσοστό ξυλείας για ενεργειακούς σκοπούς που εισάγεται από χώρες εκτός της Ένωσης και τις χώρες προέλευσης αυτής της ξυλείας.

Αντί των μεθοδολογιών και των προκαθορισμένων τιμών χρόνου υποδιπλασιασμού του παρόντος παραρτήματος, τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν ειδικές ανά χώρα μεθοδολογίες και τιμές χρόνου υποδιπλασιασμού, υπό τον όρο ότι αυτές οι μεθοδολογίες και τιμές προσδιορίζονται με βάση διαφανή και επαληθεύσιμα δεδομένα και ότι οι χρησιμοποιούμενες μεθοδολογίες είναι τουλάχιστον εξίσου αναλυτικές και ακριβείς με αυτές που ορίζονται στο παρόν παράρτημα.

Προκαθορισμένες τιμές χρόνου υποδιπλασιασμού:

Χρόνος υποδιπλασιασμού είναι ο αριθμός των ετών που χρειάζονται για να μειωθεί στο ήμισυ η αρχική τιμή της ποσότητας άνθρακα που αποθηκεύεται σε προϊόντα υλοτομίας.

Οι προκαθορισμένες τιμές χρόνου υποδιπλασιασμού είναι οι ακόλουθες:

- α) 2 έτη για το χαρτί,
- β) 25 έτη για τα ξυλόφυλλα,
- γ) 35 έτη για την πριστή ξυλεία

Τα κράτη μέλη μπορούν να προσδιορίζουν τα προϊόντα υλικών ξυλείας, μεταξύ άλλων φλοιούς, που εμπίπτουν στο πλαίσιο των κατηγοριών που αναφέρονται στα στοιχεία α), β) και γ) ανωτέρω, με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές της IPCC όπως εγκρίθηκαν από τη διάσκεψη των μερών της UNFCCC ή τη διάσκεψη των μερών συνεργόμενη ως Συνεδρίαση των μερών της συμφωνίας του Παρισιού, με την προϋπόθεση ότι τα διαθέσιμα δεδομένα είναι διαφανή και επαληθεύσιμα. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να χρησιμοποιούν ειδικές ανά χώρα υποκατηγορίες στο πλαίσιο οποιασδήποτε από τις ως άνω κατηγορίες.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΒΑΣΙΚΩΝ ΕΠΙΠΕΔΩΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΦΥΣΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΡΑΧΕΣ

1. Για τον υπολογισμό του βασικού επιπέδου, παρέχονται οι ακόλουθες πληροφορίες:
 - α) ιστορικά επίπεδα των εκπομπών λόγω φυσικών διαταραχών
 - β) το είδος ή τα είδη φυσικής διαταραχής που περιλαμβάνονται στην εκτίμηση
 - γ) εκτιμήσεις για τις συνολικές ετήσιες εκπομπές όσον αφορά τα συγκεκριμένα είδη φυσικής διαταραχής για το χρονικό διάστημα από το 2001 έως το 2020, ταξινομημένες κατά κατηγορία λογιστικής καταγραφής γης
 - δ) απόδειξη διασφάλισης συνοχής της χρονολογικής σειράς σε όλες τις σχετικές παραμέτρους, συμπεριλαμβανομένης της ελάχιστης έκτασης, των μεθοδολογιών εκτίμησης εκπομπών, της κάλυψης των δεξαμενών άνθρακα και των αερίων.
2. Το βασικό επίπεδο υπολογίζεται ως ο μέσος όρος της χρονολογικής σειράς 2001-2020, εξαιρουμένων όλων των ετών κατά τα οποία καταγράφηκαν ασυνήθη επίπεδα εκπομπών, ήτοι εξαιρουμένων όλων των έκτροπων στατιστικών τιμών. Ο προσδιορισμός των έκτροπων στατιστικών τιμών πραγματοποιείται ως εξής:
 - α) υπολογίζεται η αριθμητική μέση τιμή και η τυπική απόκλιση ολόκληρης της χρονολογικής σειράς 2001-2020
 - β) εξαιρούνται από τη χρονολογική σειρά όλα τα έτη κατά τα οποία οι ετήσιες εκπομπές υπερβαίνουν το διπλάσιο της τυπικής απόκλισης από τον μέσο όρο
 - γ) επανυπολογίζεται η μέση αριθμητική τιμή και η τυπική απόκλιση της χρονολογικής σειράς 2001-2020 πλην των ετών που εξαιρέθηκαν στο στοιχείο β)
 - δ) επαναλαμβάνονται τα στοιχεία β) και γ) έως ότου παύσουν να προκύπτουν έκτροπες τιμές.
3. Μετά τον υπολογισμό του βασικού επιπέδου σύμφωνα με το σημείο 2 του παρόντος παραρτήματος, εάν το ποσό των εκπομπών που, σε ένα συγκεκριμένο έτος κατά τις περιόδους από το 2021 έως το 2025 και από το 2026 έως το 2030, υπερβαίνει το βασικό επίπεδο συν ένα περιθώριο, το ποσό των εκπομπών που υπερβαίνει το βασικό επίπεδο δύναται να εξαιρεθεί σύμφωνα με το άρθρο 10. Το περιθώριο ισούται με πιθανότητα της τάξεως του 95 %.
4. Οι ακόλουθες εκπομπές δεν εξαιρούνται:
 - α) εκπομπές οφειλόμενες σε δραστηριότητες υλοτομίας και υπολειμματικής υλοτομίας που πραγματοποιήθηκαν σε έκταση μετά από συμβάντα φυσικών διαταραχών
 - β) εκπομπές οφειλόμενες σε προδιαγεγραμμένη καύση που έλαβε χώρα σε έκταση σε οποιοδήποτε έτος της περιόδου από το 2021 έως το 2025 ή από το 2026 έως το 2030
 - γ) εκπομπές σε εκτάσεις που υπέστησαν αποψίλωση μετά από συμβάντα φυσικών διαταραχών.
5. Οι απαιτήσεις παροχής πληροφοριών κατά το άρθρο 10 παράγραφος 2 περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:
 - α) προσδιορισμό όλων των χερσαίων εκτάσεων που επλήγησαν από φυσικές διαταραχές κατά το συγκεκριμένο έτος, συμπεριλαμβανομένης της γεωγραφικής θέσης τους, καθώς και του έτους και του είδους των φυσικών διαταραχών

▼ B

- β) απόδειξη ότι δεν επήλθε κατά το υπόλοιπο διάστημα της περιόδου από το 2021 έως το 2025 ή από το 2026 έως το 2030 αποψίλωση σε εκτάσεις που επλήγησαν από φυσικές διαταραχές και των οποίων οι εκπομπές εξαιρέθηκαν από τη λογιστική καταγραφή·
- γ) περιγραφή των επαληθεύσιμων μεθόδων και κριτηρίων που θα εφαρμοστούν για να διαπιστωθεί αν θα επέλθει αποψίλωση στις εν λόγω εκτάσεις κατά τα επόμενα έτη της περιόδου από το 2021 έως το 2025 ή από το 2026 έως το 2030·
- δ) όπου είναι εφικτό, περιγραφή των μέτρων που έλαβε το κράτος μέλος για την πρόληψη ή τον περιορισμό των συνεπειών των εν λόγω φυσικών διαταραχών·
- ε) όπου είναι εφικτό, περιγραφή των μέτρων που έλαβε το κράτος μέλος για την αποκατάσταση των εκτάσεων που επλήγησαν από τις εν λόγω φυσικές διαταραχές.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

ΜΕΓΙΣΤΟ ΠΟΣΟ ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΗΣ ΠΟΥ ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΥΕΛΙΞΙΑΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΕΣ ΔΑΣΙΚΕΣ ΕΚΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 13 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 3 ΣΤΟΙΧΕΙΟ β)

Κράτος μέλος	Αναφερόμενος μέσος όρος απορροφήσεων από καταβόθρες δασικής έκτασης για την περίοδο από το 2000 έως το 2009 σε εκατ. τόνους ισοδυνάμου CO ₂ ετησίως	Όριο αντιστάθμισης εκφρασμένο σε εκατομμύρια τόνους ισοδυνάμου CO ₂ για την περίοδο από το 2021 έως 2030
Βέλγιο	- 3,61	- 2,2
Βουλγαρία	- 9,31	- 5,6
Τσεχική Δημοκρατία	- 5,14	- 3,1
Δανία	- 0,56	- 0,1
Γερμανία	- 45,94	- 27,6
Εσθονία	- 3,07	- 9,8
Ιρλανδία	- 0,85	- 0,2
Ελλάδα	- 1,75	- 1,0
Ισπανία	- 26,51	- 15,9
Γαλλία	- 51,23	- 61,5
Κροατία	- 8,04	- 9,6
Ιταλία	- 24,17	- 14,5
Κύπρος	- 0,15	- 0,03
Λετονία	- 8,01	- 25,6
Λιθουανία	- 5,71	- 3,4
Λουξεμβούργο	- 0,49	- 0,3
Ουγγαρία	- 1,58	- 0,9
Μάλτα	0,00	0,0
Ολλανδία	- 1,72	- 0,3
Αυστρία	- 5,34	- 17,1
Πολωνία	- 37,50	- 22,5
Πορτογαλία	- 5,13	- 6,2
Ρουμανία	- 22,34	- 13,4
Σλοβενία	- 5,38	- 17,2
Σλοβακία	- 5,42	- 6,5
Φινλανδία	- 36,79	- 44,1
Σουηδία	- 39,55	- 47,5
Ηνωμένο Βασίλειο	- 16,37	- 3,3